

не е бил сигурен ни за имота, ни за живота си, когато власта, вместо да пази и закриля хората, сама е грабила и убивала.

Тogaва единствени народни защитници са били бжлгарските хайдути. Затуи народа ги е почитал и вжзпял в своите песни.

Левски останал от малжк сирак, без баща. Израснал в сирашко тегло, той не можл да понася народното нещастие. Скоро станал хайдутин в четата на прочутия войвода Панайот Хитов, на която бил знаменосец. Цело лято той скитал с четата из Стара планина, бродил долове и реки, кржстосвал урви и бжрда и бранил народа от турци кржвопийци.

Но тук той се убедил, че хайдутите не могат да освободят народа от робство, не могат напжлно да стрoшат ярема и да прогонят турската власт. Левски престанал да броди из Балкана. Той тржгнал тайно из села и градове, кржстосвал на длжж и шир Бжлгария, срещал се с народа и проповядвал общо вжзстание. Навсякжде, дето минел, основавал комитети и нареждал народа да се готви за борба с вековните врагове.

Турското правителсво скоро узнало, че Левски скита из страната и искало да го хване. Но безстрашния апостол оставал неуловим. Тук предрешен на овчар, там облечен в скжпи дрехи на богат търговец той години под ред сновял из страната и вжршил своето дело.

Най-песле Левски бил предаден. На вржх Коледа, посред нощ, той бил хванат в един хан, близо до гр. Ловеч.

Ранен, той е докаран в София, осжден на смжрт и е обесен в днешната столица на Бжлгария на 19 февррарий, 1873 год.

Ч.

